

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.545 van 31 juli 1998
in de zaak A. 45.000/X-4991.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. POELMAN,
kantoor houdende te HASSELT,
Thonissenlaan 44

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op
16 september 1991 heeft ingediend om de vernietiging te
vragen van de beslissing van de Minister van Justitie
van 27 juni 1991 tot verwerping van een dringend verzoek
tot heronderzoek van de beslissing van de Minister van
Justitie van 15 juni 1990 tot weigering van verblijf met
bevel het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende
partij betekend op 2 augustus 1991;

Gelet op het arrest nr. 39.711 van 11 juni
1992 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van
het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de memories van antwoord en van
wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur J. DE COENE

Gelet op de beschikking van 8 juni 1995 die
de neerlegging ter griffie van het verslag en van het
dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 4 mei 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 juni 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. POELMAN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden geschetst :

1.1. XXX, van XXX nationaliteit, is op 5 juni 1990 in België aangekomen en heeft zich vluchteling verklaard op 5 juni 1990.

1.2. Uit het verslag van het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken van 5 juni 1990 blijken de volgende verklaringen van verzoeker :

"J'ai quitté le XXX car en Belgique il y a les droits de l'homme. Après 5 heures du soir je ne sais

plus sortir à cause des terroristes, de plus je n'avais pas assez d'argent; ici l'Etat va m'aider";

Volgens het verslag stelde verzoeker geen veroordelingen van politieke of religieuze aard opgelopen te hebben en nooit om redenen van politieke of religieuze aard gevangen genomen te zijn. Op de vraag naar andere soorten bedreigingen heeft verzoeker volgens het verslag geantwoord : "battu par les terroristes".

1.3. De beslissing van de Minister van Justitie van 15 juni 1990 tot weigering van verblijf is als volgt gemotiveerd :

"REDEN VAN DE BESLISSING:

Toepassing van art. 52 van de wet van 15 december 1980

daar de aanvraag kennelijk steunt op motieven die niets uit te staan hebben met asiel, inzonderheid omdat ze bedrieglijk is of omdat ze geen verband houdt met de criteria bepaald bij art. 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 noch met andere criteria die de toekenning van asiel wettigen; Betrokkene brengt economische motieven aan ter staving van zijn asielaanvraag.

Hij had niet genoeg geld in XXX en de Belgische staat zal hem financieel helpen, beweert hij".

1.4. In het dringend verzoek tot heronderzoek van de aangehaalde beslissing van de Minister van Justitie, laat verzoeker volgende feiten gelden :

"Mijn klient houdt nochtans vol het voorwerp te zijn geweest van politieke vervolging en intimidatie, willekeurige huiszoekingen, opsluiting gedurende verschillende weken en zulks nagenoeg ononderbroken vanaf 1989.

Betrokkene betwist formeel de vermelding op de bestreden beslissing, als zou hij economische motieven hebben aangevoerd ter staving van zijn aanvraag. Hij heeft zulks nooit verklaard.

Klient heeft een groentewinkel uitgebaat in zijn gemeente, alwaar hij regelmatig politiekontroles

kreeg, omdat hij verdacht werd voedingswaren te leveren aan de guerilla.

Hij verschillende malen langdurig verhoord en onder druk gezet om onder andere XXX te verklaren. Hierbij werd hij mishandeld en geslagen.

Eenmaal werd ook de inboedel van zijn winkel kort en klein geslagen ter gelegenheid van een razzia.

Als straf omdat hij niet wilde meewerken is zijn winkel ook gedurende een week gesloten door de politie.

In maart 1990 moest betrokkene zich melden bij een plaatselijk legerhoofdkwartier alwaar hij gedwongen werd een lijst te ondertekenen van vermeende guerrillastrijders uit zijn streek. Hierbij werden o.m. doodsb bedreigingen geuit opzichts mijn klient. Hij is toen ook 5 dagen opgesloten en gefolterd.

Na zijn vrijlating moest hij zich wekelijks aanmelden.

Op 12.5.1990 werd betrokkene opnieuw gearresteerd en 8 dagen opgesloten om hem te verplichten als informant op te treden.

Na zijn vrijlating is hij dan onmiddellijk gevlucht via I."

1.5. Het advies van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 augustus 1990, luidt als volgt :

"Eens te meer kon worden vastgesteld dat er een groot verschil bestaat tussen de zeer summiere weergave van de verklaringen van betrokkene in het verhoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken en zijn relaas tijdens het onderhoud op 19 juli 1990 op het Commissariaat-generaal.

Zorgwekkend in dit verband zijn de berichten als zouden bepaalde kandidaat-vluchtelingen bij het begin van hun verhoor, door medewerkers van de Dienst Vreemdelingenzaken, de raad krijgen, beknopt te zijn in hun verklaringen onder het voorwendsel dat ze, tijdens een tweede verhoor !, de kans zullen krijgen hun problematiek in extenso uiteen te zetten.

Wat er ook van zij, het is duidelijk dat een dergelijke werkwijze niet alleen strijdig zou zijn met de internationale aanbevelingen terzake en met de geest van de wet, maar ook op termijn aan het Commissariaat-generaal een belangrijk beoordelingselement van de asielaanvragen zou ontnemen.

Tijdens het onderhoud op het Commissariaat-generaal beweerde betrokkene als XXX, afkomstig uit E. in de provincie A., het slachtoffer te zijn geweest van XXX terreur en intimidatiepogingen.

Hij zou onder meer tweemaal zijn opgesloten : een eerste keer gedurende twee weken in maart 1990, een tweede maal vanaf 13 april 1990 gedurende één week. Tijdens deze laatste gevangenzetting zou hij zijn onderworpen aan martelpraktijken (stroomstoten in de tenen). Ook zou hij in toenemende mate bedreigingen hebben ontvangen. Dit alles kaderde in een poging vanwege de autoriteiten om de namen van XXX verzetstrijders te weten te komen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat niet op huidig ogenblik kan worden gesteld dat de aanvraag van betrokkene kennelijk vreemd is aan de criteria van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

Bijgevolg verleent de Commissaris-generaal een gunstig advies wat het verblijf van XXX betreft".

1.6. De bestreden beslissing van de Minister van Justitie van 27 juni 1991 tot verwerping van het dringend verzoek tot heronderzoek bevat de volgende motivering :

"Gelet op het advies van de adjunct-Commissaris bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, gegeven op 10 augustus 1990 en dat besluit een gunstig advies te verlenen wat betreft het verblijf van betrokkene.

Overwegende dat (reden van de nieuwe beslissing) (zie bijlage)

(...)

BIJLAGE BIJ EEN VERWERPING VAN EEN DRINGEND VERZOEK TOT HERONDERZOEK.

Overwegende dat betrokkene aan de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard heeft problemen te hebben gehad met de terroristen en hij geen melding maakte van moeilijkheden met de XXX autoriteiten.

Overwegende dat hij economische motieven aanhaalde ter staving van zijn asielaanvraag. Hij had niet genoeg geld in XXX en de Belgische Staat zou hem financieel helpen.

Overwegende dat hij op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beweerde het slachtoffer geweest te zijn en zou hierbij zijn gemarteld. Volgens hem kaderde dit in een poging vanwege de autoriteiten om de namen van de XXX verzetstrijders te weten te komen.

Overwegende dat hij hiervan bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakte.

Overwegende dat betrokkene verklaart van medewerkers van de Dienst Vreemdelingenzaken de raad te hebben gekregen beknopte verklaringen af te leggen onder het voorwendsel zijn problematiek in extenso te

verhalen op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Overwegende dat uit een onderzoek ingesteld door de Dienst Vreemdelingenzaken gebleken is dat deze beweringen onjuist zijn.

Overwegende dat er bijgevolg weinig geloof kan gehecht worden aan zijn verklaringen.

Overwegende dat derhalve het artikel 52 van de wet van 15 december 1980 wel degelijk van toepassing is daar de aanvraag kennelijk steunt op motieven die niets uit te staan hebben met asiel, inzonderheid omdat ze bedrieglijk is of omdat ze geen verband houdt met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, noch met andere criteria die de toekenning van asiel wettigen";

2. Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoeker een enig middel afleidt :

"uit de schending van de artikelen 49, 50 en 52 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van het algemeen rechtsbeginsel dat de rechten van de verdediging niet mogen geschonden worden, doordat het bestreden ministerieel besluit niet of niet behoorlijk de argumenten heeft beantwoord, welke door verzoeker werden geformuleerd bij zijn oorspronkelijke asielaanvraag en tijdens de behandeling van het dringend verzoek tot heronderzoek";

dat hij daarbij nader betoogt wat volgt :

"Dat verzoeker inderdaad had aangevoerd dat er voldoende redenen ten gronde aanwezig zijn om zijn aanvraag ontvankelijk te verklaren.

Dat de motivering van de beslissing tot verwerping van het dringend verzoek tot heronderzoek niet kan aanvaard worden.

Dat verzoeker wel degelijk van in het begin verklaard heeft dat hij moeilijkheden had met de XXX autoriteiten, en niet uitsluitend met terroristen, zoals door de bestreden beslissing wordt voorgehouden.

Dat verzoeker evenmin voorgehouden heeft dat er economische motieven ten grondslag lagen aan zijn asielaanvraag.

Dat verzoeker inderdaad zijn land niet had dienen te verlaten om economische redenen, vermits hij eigenaar en uitbater was van een goedlopende handelszaak.

Dat zijn oorspronkelijke verklaringen, afgelegd aan de Dienst Vreemdelingenzaken, blijkbaar verkeerd werden geïnterpreteerd of verkeerd genotuleerd.

Dat verzoeker alleszins bij zijn verhoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen duidelijk de omstandigheden heeft kunnen schetsen die aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht uit XXX, nl. dat hij vervolgd werd door de XXX overheid wegens zijn steun aan de XXX guerilla.

Dat het feit dat hiervan geen akte werd genomen bij zijn eerste verklaringen aan de Dienst Vreemdelingenzaken, niet betekent dat deze verklaringen onjuist zouden zijn.

Dat terzake rekening moet worden gehouden met de specifieke omstandigheden waarin betrokkene verkeert wanneer hij na een lange en moeilijke vlucht in België aankomt.

Dat het taal- en communicatieprobleem bovendien een belangrijke rol speelt.

Dat het dan ook niet aanvaardbaar is dat op grond van vermeende tegengestelde verklaringen of het ontbreken ervan zondermeer een beslissing tot afwijzing kan genomen worden.

Dat bovendien dient gewezen op het gunstig advies dat terzake werd uitgebracht door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen dd. 10 augustus 1990.

Dat in de gegeven omstandigheden de aanvraag wel degelijk als ontvankelijk moet beschouwd worden, en dat er bovendien voldoende aanwijzingen en bewijzen voorhanden zijn om een verzoeker het politiek asiel toe te kennen.";

Overwegende dat in de bestreden beslissing geen melding wordt gemaakt van de gegevens welke verzoeker uiteenzette in zijn dringend verzoek tot heronderzoek, laat staan dat deze concreet worden weerlegd; dat daarentegen in de bestreden beslissing naar het verslag over het verhoor van verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken en naar de vaststellingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt verwezen, in zoverre daarin de XXX terreur ter sprake komt waarvan verzoeker slachtoffer zou zijn geweest; dat de vaststellingen terzake van de Commissaris-generaal echter in de beslissing inhoudelijk

niet worden besproken; dat de bestreden beslissing daaromtrent immers enkel stelt als volgt :

"Overwegende dat hij hiervan bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakte.

Overwegende dat betrokkene verklaart van medewerkers van de Dienst Vreemdelingenzaken de raad te hebben gekregen beknopte verklaringen af te leggen onder het voorwendsel zijn problematiek in extenso te verhalen op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Overwegende dat uit een onderzoek ingesteld door de Dienst Vreemdelingenzaken gebleken is dat deze beweringen onjuist zijn.

Overwegende dat er bijgevolg weinig geloof kan gehecht worden aan zijn verklaringen";

dat aldus, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij in haar laatste memorie aanvoert, de bestreden beslissing onvoldoende gemotiveerd wordt; dat het middel gegrond is;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de Minister van Justitie van 27 juni 1991 tot verwerping van het dringende verzoek tot heronderzoek van de beslissing van de Minister van Justitie van 15 juni 1990 tot weigering van verblijf aan XXX met bevel het grondgebied te verlaten.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op ééndertig juli 1900 achteennegentig,
door :

de HH. D. VERBIEST,

K. VANHOUTTE,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. VERBIEST.